

Sygn. akt II Ca 378/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko D. K.

o zapłatę 37.200 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt I C 127/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1.283 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 378/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 lutego 2014 roku, sygn. akt I C 127/13 Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił powództwo R. G. przeciwko D. K.; zasądził od powoda na rzecz pozwanej 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, zaś dalej idący wniosek w tym zakresie oddalił; obciążył powoda wydatkami postępowania, nakazując mu uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy w Kłodzku 231,70 zł tytułem ich zwrotu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie decyzji z 8 grudnia 2006 r. Starosta Powiatowy w K. przeniósł pozwolenie na budowę z 13 lipca 1999 r. dotyczące budynku mieszkalnego jednorodzinnego wraz z przyłączami i zbiornikiem na gaz w K. przy ul. (...) działka nr (...), z poprzedniego inwestora K. G., na jej syna R. G.. W czynnościach formalnych jakie podejmowała w sprawie przeniesienia pozwolenia budowlanego K. G., obsługiwała ją i pomagała zatrudniona w urzędzie D. K.. Przy tej okazji matka powoda przedstawiła pozwanej zamiar przekształcenia budynku z funkcji mieszkalnej, na obiekt mieszkalny o średniej intensywności w postaci domu spokojnej starości, na co pozwalała duża kubatura

pierwotnie planowanego budynku. W tym czasie dom był już w trakcie realizacji, na etapie wzniesionych ścian pierwszej kondygnacji oraz z wylanym stropem. Jako, że oferty cenowe specjalistycznych firm działających na rynku, zajmujących się wykonywaniem podobnych adaptacji, były dla K. G. zbyt wysokie, skłoniła ona pozwaną, posiadającą wiedzę w tym zakresie oraz rozeznanie wśród osób potrzebnych do współpracy przy tworzeniu całościowej dokumentacji projektowej, w tym opinii i ekspertyz branżowych, do pomocy w przeprowadzeniu zamierzonych zmian projektowych, jak też do objęcia faktycznego nadzoru w imieniu inwestora oraz organizacji procesu budowlanego.

Strony nie spisały umowy, lecz na podstawie ustaleń czynionych imieniem powoda przez jego matkę oraz brata G. G. pozwana zobowiązała się do stworzenia projektu zamiennego dla celów uzyskania zezwolenia na zmianę funkcji części realizowanego budynku na dom spokojnej starości, poprzez nakreślenie samego projektu i jego ewentualną autoryzację przez osobę legitymującą się odpowiednimi uprawnieniami, skoordynowanie i uzyskanie koniecznych innych projektów, uzgodnień i opinii branżowych, oraz do złożenia tak powstałej dokumentacji wraz z wnioskiem do Starostwa (...), celem uzyskania pozwolenia na zmianę. Strony nie określiły ściśle i wprost wysokości wynagrodzenia pozwanej, ani też kryteriów jego wyliczenia, umawiając się wstępnie na zapłatę ok. 25 000 zł, co było wartością poniżej oferowanych na rynku cen usług podmiotów specjalistycznych. Za faktyczny nadzór nad budową pozwana otrzymywać miała wynagrodzenie w wysokości 800 zł miesięcznie za okres, kiedy prowadzone były prace budowlane.

Strony, zwłaszcza działający w imieniu powoda G. G., podejmując współpracę wiedzieli, że dla pozyskania zezwolenia budowlanego w oparciu o projekt zamienny konieczne będzie uzyskanie ze strony ministerstwa upoważnienia do odstąpienia od wymogów zawartych w przepisach techniczno-budowlanych, lecz z uwagi na istnienie już pierwszej kondygnacji budynku zwieńczonej stropem, podjęły próbę jego pozyskania. W przeciwnym razie istniałaby konieczność przebudowy obiektu, generująca znaczące koszty dodatkowe. Realizując zobowiązanie w tym zakresie pozwana wykonała projekt techniczny, który autoryzowany został - po jego sprawdzeniu - przez M. G., posiadającego stosowne, rozszerzone uprawnienia konstrukcyjne, dla tego typu budowli, za co otrzymać miał wynagrodzenia w wysokości ok. 400 zł. Pozwana pozyskała także konieczne do złożenia wniosku przed Starostą decyzje i uzgodnienia branżowe zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami, w tym decyzje (...) we W., (...), dodatkowe projekty dotyczące instalacji elektrycznej - sporządzone przez M. W. za cenę 2 000 zł, branży sanitarnej - sporządzone przez A. R. za cenę 2000 zł, ekspertyzy z zakresu technologii żywienia, wymagań higienicznych i zdrowotnych, bhp oraz opracowanie z zakresu bezpieczeństwa przeciwpożarowego. W ten sposób skompletowany projekt zamienny wraz z dokumentacją pozwana imieniem powoda złożyła wraz z wnioskiem (w tym o zgodę na odstąpienie od warunków techniczno-budowlanych z zakresu ppoż.) o pozwolenie budowlane w Starostwie (...) w dniu 9 lipca 2009 r. Wniosek ten wobec odmowy ze strony Ministerstwa Budownictwa na upoważnienie do odstąpienia od warunków technicznych, pozwana wycofała. Po konsultacjach z ekspertem w dziedzinie bezpieczeństwa pożarowego pozwana przedstawiła G. G. propozycję złożenia ponownego wniosku, tym razem na wydanie decyzji o zmianie pierwotnego pozwolenia na budowę w zakresie zabudowy poddasza z wykonaniem dwóch lokali mieszkalnych, w projekcie których zachowane zostaną formalne i techniczne rozwiązania przyjęte wcześniej dla pozyskania zezwolenia na budowę obiektu domu spokojnej starości, tak aby, po oddaniu budynku do użytkowania zmienić częściowo jego przeznaczenie, co na podstawie ekspertyzy z zakresu bezpieczeństwa ppoż. możliwe było do uzyskania. Po akceptacji takiego rozwiązania przez G. G. pozwana w dniu 3 sierpnia 2011 r. złożyła wniosek, opatrzony podpisem powoda, w opisanym kształcie w Starostwie Powiatowym w K..

W dniu 12 września 2011 r. R. G. cofnął wniosek z dnia 3 sierpnia 2011 r. i nakazał pozwanej, pomimo jej zastrzeżeń o niecelowości składania wniosku o zmianę pozwolenia w kierunku budowy domu spokojnej starości z uwagi na brak uprzedniej zgody na odstąpienie ze strony Ministerstwa, ponowne złożenie wniosku w tym przedmiocie to jest z oznaczeniem obiektu jako domu spokojnej starości, kierując się w tym względzie możliwością pozyskania jedynie na taki obiekt funduszy pomocowych. Pozwana w tych okolicznościach wykonała zalecenie reprezentującego powoda G. G. składając wniosek, w oparciu o istniejącą dokumentację. Postanowieniem z dnia 17 lutego 2012 r. Starosta (...) nałożył na powoda obowiązek uzupełnienia braków 4 egz. projektu załączonych do wniosku, w sposób szczegółowo w nim wymieniony (k.107 akt), w terminie siedmiodniowym. Na tej podstawie pełnomocnik powoda wezwał pozwaną oraz architekta M. G. do poprawienia projektu zgodnie z postanowieniem Starosty z 11 maja 2012 r. W odpowiedzi

pozwana odmówiła wskazując, że nie przyjmowała zlecenia od powoda, lecz od K. G., która od początku współpracy informowana była o problemach na tle odstępstw od warunków techniczno-budowlanych w zakresie bezpieczeństwa p.poż. Jednocześnie pozwana wyraziła gotowość poprawienia innych ewentualnych wad, po spotkaniu ze stroną powodową i udostępnieniu jej egzemplarzy projektów, będących w posiadaniu powoda. Propozycji tej pełnomocnik powoda odmówił.

Pismem z 22 czerwca 2012 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zwrotu uiszczonych na jej rzecz środków w formie przelewów z: 25.11.2010 r. - 10 000 zł, 17.11.2010 r. - 800 zł, 18.10.2010 r. - 800 zł, 15.09.2010 r. - 800 zł, 10.08.2010 r. - 800 zł, 12.07.2010 r. - 5 000 zł, 18.08.2008 r. - 10 000 zł, 17.11.2009 r. - 7 000 zł, 15.11.2007 r. - 2 000 zł, tj. w łącznej wysokości 37 200 zł.

Prowadząc faktyczny nadzór nad rozpoczętą przez powoda budową pozwana organizowała wykonawców oraz płaciła im za wykonane prace z pieniędzy przekazywanych jej przez R. G.. W ten sposób zapłaciła w dniu 20.05.2011 r. za wykonanie przyłącza energetycznego 4 200 zł. Pokryła koszt zakupu drewna na więźbę dachową w wysokości ok. 5 500 zł, regulowała też część płatności należnych za prace budowlane realizowane dla powoda przez jej męża Z. K., który wykonał w budynku jeden lokal oraz ogrodził teren budowy. W ramach tych prac Z. K. przedstawił stronie powodowej kosztorysy na kwotę 11 607,65 zł przyjmując zapłatę w gotówce w wysokości 3 000 euro.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok uznał, że powód nie wykazał, że pozwana nie wywiązała się z łączącej ich umowy, co wywołało powstanie szkody po stronie powoda w postaci wypłaconego pozwanej wynagrodzenia i wskazał na treść art. 354 k.c. i art. 735 k.c.

Powód zaskarżając apelacją powyższy wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 21.000 zł (pkt I) oraz w części orzekającej o kosztach postępowania (pkt II i III), zarzucił naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 354 § 1 k.p.c. w zw. z art. 627 k.c., art. 471 k.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., wniósł o zmianę wyroku w części zaskarżonej poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 21.100 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lipca 2012 roku oraz kosztów procesu za I instancję według norm przepisanych, a nadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 2.255 zł.

Sąd Okręgowy przyjmując ustalenia Sądu Rejonowego za własne, zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przede wszystkim wskazać należy, że ocena prawidłowości zastosowanych przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego może być dokonana jedynie po uprzedniej ocenie, że dokonane przez ten Sąd ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia, zostały dokonane zgodnie z przepisami prawa procesowego.

Przystępując zatem w pierwszej kolejności do rozważenia zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c., art. 227 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd dowodu z dokumentu w postaci postanowienia Starosty (...) z dnia 17 lutego 2012 roku (vide: k. 107) oraz pisma M. G. z dnia 17 maja 2012 roku i zeznań świadka M. G. uznać należy, że nie jest on uzasadniony z tej przyczyny, że Sąd Rejonowy dopuścił dowód z powyższego dokumentu.

Zauważyć jednak należy, że **obowiązkiem istotnym, nałożonym przez Starostę (...)** w powyższym postanowieniu **na powoda jest uzgodnienie przez niego projektu w zakresie ochrony przeciwpożarowej, co w świetle decyzji** Ministra z dnia 21 września 2009 roku **odmawiającej udzielenia powodowi zgody** na wprowadzenie odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych, określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, **z powodu rozpoczęcia budowy**, czemu powód nie zaprzeczył, a co Sąd Rejonowy, mimo braku wskazania podstawy prawnej w art. 230 k.p.c., uznał za przyznane oraz w świetle "Ekspertyzy Technicznej" opracowanej w dniu 15 czerwca 2009 roku (vide: k. 174 – 183) – **nie jest możliwe**.

Dodać należy, że świadek M. G. autoryzował projekt pod warunkiem uzgodnienia z rzeczoznawcą z zakresu ppoż. przed złożeniem wniosku do Starostwa, przy czym swoją pieczętą złożył na projekcie wcześniej (vide: k. 206v), a w powołanym przez powoda w apelacji jego piśmie z dnia 17 maja 2012 roku wskazał, że „Być może istnieją uwarunkowania, które znacznie utrudnią taką zmianę w obecnym kształcie inwestycji. Z pewnością trzeba tę sytuację przeanalizować zanim przystąpi się do jakichkolwiek prac przy dokumentacji”.

W świetle powyższych okoliczności, powód nie wykazał, że Sąd Rejonowy naruszył art. 233 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. oraz, że fakt ten mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Powód dokonując odmiennej interpretacji powyższych dowodów zebranych w sprawie, nie wykazał, że przyjęta za podstawę rozstrzygnięcia przez Sąd Rejonowy ocena tych dowodów przekracza granice przysługującej sądowi w tym zakresie swobody, że Sąd rażąco naruszył ustanowione w tym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy.

Wbrew zarzutom apelacji nie można na podstawie postanowienia Starosty (...) z dnia 17 lutego 2012 roku (vide: k. 107) wysnuć wniosku, że projekt dołączony do wniosku o wydanie pozwolenia zamiennego w zakresie przebudowy części budynku jednorodzinnego na dom (...) ma wady z tej przyczyny, że między innymi zawiera braki do uzupełnienia których powód został wezwany, a dotyczące złożenia podpisu, uprawnień oraz aktualnego zaświadczenia o przynależności do izby samorządu zawodowego osoby sprawdzającej. Jak prawidłowo ocenił Sąd Rejonowy przyczyną istotną nie wydania przez Starostę (...) pozwolenia zamiennego jest brak uzgodnienia projektu w zakresie ochrony przeciwpożarowej z powodu rozpoczęcia budowy, co oznacza, że brak ten jest niemożliwy do usunięcia. Jest to okoliczność za którą pozwana nie ponosi odpowiedzialności w rozumieniu art. 471 k.c., bowiem nie ma związku przyczynowego między tym faktem a zachowaniem pozwanej. Pozostałe wskazane w powyższym postanowieniu Starosty (...) braki są usuwalne, przy czym Sąd Rejonowy trafnie zauważył, że pozwana nie została wezwana przez powoda do ich usunięcia w terminie umożliwiającym dochowanie terminu wskazanego przez Starostę. Dodać należy, że w przypadku roszczenia opartego na art. 471 k.c. zaistnieć muszą trzy przesłanki odpowiedzialności kontraktowej: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, fakt poniesienia szkody, związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

Sąd Rejonowy trafnie, mimo braku powołania się na art. 6 k.c. w zw. z art. 471 k.c. uznał, że powód nie wykazał, aby pozwana nie wywiązała się z łączącej strony umowy oraz nie wykazał, że z tej przyczyny powstała po jego stronie szkoda stanowiąca równowartość wypłaconego jej przez powoda wynagrodzenia.

Z przyczyn wyżej wskazanych zarzut powoda naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 354 k.c., art. 627 k.c. i art. 471 k.c. nie jest zasadny.

Sąd Rejonowy nie przytaczając w uzasadnieniu wyroku art. 230 k.p.c., art. 6 k.c. w zw. z art. 471 k.c. naruszył treść art. 328 § 2 k.p.c., co zasadnie zarzucił powód w apelacji. Jednakże naruszenie tego przepisu nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda jako bezzasadną.

O kosztach instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., art. 108 § 2 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c.